

[Aksel Larsen.]

end lønforhøjelserne, som kunne nødvendig-gøre forhøjelser af nogle indirekte skatter, når det nu altså ikke er tilfældet. Vi har fået den begrundelse for forslagene, at der skal ske lønforhøjelser, og så kan det jo ikke nytte noget at sige, at der kunne have været andre grunde. Men det duer heller ikke, at man siger, at folk kan unddrage sig dette tyveri ved at lade være med at ryge, ved at lade være med at drikke øl og ved at lade være med at køre i bil, for i næste åndedrag sagde den højtærede finansminister, at folk holder jo ikke op med at ryge sådan en, to, tre, så det tror han altså ikke på at de gør. Men forholdet er det, at hvis regeringen får sin vilje, får vi disse afgiftsforhøjelser, som betyder, at arbejdernes og tjenestemændenes penge bliver mindre værd. Vi har i forvejen fået en del prisforhøjelser, f. eks. forhøjelserne af landbrugsvarernes priser på hjemmemarkedet. Der er, umiddelbart efter at pristalsstatistikken var optaget, blevet iværksat en ny prisstigningsbølge, og hvis jeg ikke tager meget fejl, planlægger man en yderligere forhøjelse af visse landbrugsvarers priser på hjemmemarkedet, og lægger vi dette til de 260 mill. kr., så skal det nok vise sig, at det sådan cirkus kan sluge den lønforhøjelse, som arbejderne og tjenestemændene har ret til, endda i medfør af helhedsløsningen.

Ministeren påstår, at regeringen i oktober måned ikke kunne forudse en sådan pristalsstigning. Det forbavser mig unægtelig. Det var da noget, alle vidste i oktober, at januarpristallet på grund af huslejestigningen måtte udvise en ganske betydelig stigning. Man vidste endvidere, at priserne på landbrugsvarer var steget. Man vidste, at man med det, man havde lavet med sukkerprisen o. lign. ved julipristallet, så at sige havde udtømt mulighederne for på denne måde kunstigt at forhindre en pristalsstigning, så man måtte i oktober kunne forudse, at pristallet ville komme så højt op, at der ville falde en dyrtidsportion, og hvis regeringen ikke var i stand til at forudse det, giver den sig selv et meget trist vidnesbyrd.

Så siger ministeren, at der bliver lønmæssige fremskridt, selv om man gennemfører disse lovforslag. Jeg tvivler meget stærkt på det af de grunde, jeg har nævnt, og jeg vil tillade mig at erindre om, hvad en

af regeringspartiernes ordførere, det ærede medlem hr. Helge Larsen, sagde i sin første tale i dag, nemlig at i en situation med påstået fuld beskæftigelse må købekraften ikke forhøjes. Når det er regeringens mening, og det må det vel være, når en af dens ordførere siger det, at købekraften ikke må forhøjes, vil det sige, at den lønforhøjelse, arbejdere og tjenestemænd får i medfør af pristalsstigningen, ikke giver dem forøget købekraft. Hvis den højtærede minister har en anden mening end den, jeg har givet udtryk for, så må han foreløbig diskutere det med ordføreren for det ene af regeringspartierne.

Jeg noterer, at den højtærede minister såvel som socialdemokratiets to ordførere ikke med ét eneste ord har taget afstand fra venstres og de konservatives krav om yderligere forøgelse af de indirekte skatter ud over, hvad regeringen her har planlagt, og om lettelse af de direkte skatter. Jeg håber ikke, det betyder, at man er villig til at gå på forlig, men jeg anser det for betænkeligt, at så veltalende folk som de to ærede medlemmer fra socialdemokratiet plus finansministeren forsømte at tage stilling hertil. Endelig noterer jeg, hvad ministeren angår, at han ikke under nogen omstændigheder vil gå med til at spare på militærudgifterne. Det troede jeg ellers der var visse chancer for, når socialdemokratiets ordfører, det ærede medlem hr. Retoft, udtrykkelig bad venstre og de konservative sige, om de dog ikke ville være med til at spare på militærudgifterne. Nu ved vi godt, at det vil venstre og de konservative ikke. Men hvis der i regeringspartierne skulle være tendenser i retning af en nedskæring af militærudgifterne, så gør jeg opmærksom på, at man ikke behøver at spørge venstre og de konservative. Dels påstår regeringen, at den selv råder over et flertal i folketinget, dels kan den være sikker på, at vi vil være villige til at hjælpe den med at sætte militærudgifterne ned. Jeg kan ikke indse, hvorfor man skulle opretholde disse høje militærudgifter, og jeg anbefaler, at man går den vej, også selv om det ærede medlem hr. K. B. Andersen ikke kan lide det. Hvis der er nogen, der har holdt tågetale, så er det i øvrigt det ærede medlem hr. K. B. Andersen.

Må jeg så blot fremkomme med den be-